

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er rigtigt, at det radikale venstre har været med i flertallet for alle de gode ting, der er sket herinde det sidste år. Desværre må man konstatere, at det også har været med til alle de kedelige ting, der er sket det sidste år. Det gør naturligvis, at partiet har en helt speciel placering. Jeg gjorde i mit første indlæg en række bemærkninger om vor parlamentariske styreform, som jeg naturligvis håber på at få en vurdering af fra statsministeren senere i dag. Jeg har noteret mig, at hr. Niels Helveg Petersen slet ikke gik ind på det tema.

Men i øvrigt synes jeg, det var et sobert og fair indlæg, hr. Niels Helveg Petersen holdt. Jeg har kun én bemærkning til ræsonnementet om økonomien. Vi kan altid diskutere, om ATP-tallene fra beskæftigelsesudvalget i virkeligheden er rigtige. Finansministeren og jeg har tidligere været enige om, at de nok ikke holdt stik, de er for optimistiske. Men lad os ikke stå og strides om tal.

Jeg vil egentlig gerne tage fat i hr. Niels Helveg Petersens adskillelse af resultaterne på statsbudgettet og beskæftigelsen på den ene side og så underskuddet på betalingsbalancen på den anden side. Hr. Niels Helveg Petersen siger: det er fint, at vi har fået ligevægt på statsregnskabet, og det er fint, at vi har fået flere mennesker i arbejde; og så er der kun det lille problem, der hedder underskuddet på betalingsbalancen.

Ikke mindst hr. Erhard Jakobsen har mange gange gjort opmærksom på, at kunsten er at kunne begge dele. Det er sådan set ingen kunst at få flere folk i arbejde, hvis man er ligeglad med, hvor stor gælden bliver i forhold til udlandet, eller hvis man er ligeglad med produktiviteten. Kunsten er at klare begge dele samtidig, og det er ikke sket – til trods for det fantastiske rygstød, vi har fået udefra i kraft af en fornuftig konjunkturudvikling.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Niels Helveg Petersens synspunkter omkring debatten om kemiske våben gør det nødvendigt med en enkelt bemærkning. Hr. Niels Helveg Petersen beklagede, at regerin-

gen ikke kunne stemme for den socialdemokratiske dagsorden om de kemiske våben. Og det er egentlig også meget svært at forstå, hvorfor regeringen ikke kunne stemme for den dagsorden; den kunne i hvert fald ikke rigtig selv forklare det. Men det er faktisk ikke det, der er det dybt beklagelige i den sag. Det dybt beklagelige er jo tværtimod, at det ikke lykkedes at tvinge regeringen til at anbringe en fodnote i NATO-forsvarsministermødets communiqué. Det lykkedes ikke at få gennemført, at regeringen skulle sikre, at det i de officielle NATO-dokumenter gøres klart, at Danmark rent faktisk er imod produktionen af de nye amerikanske kemiske binærvåben. Det synes jeg er nødvendigt at understrege, når hr. Niels Helveg Petersen konkluderer, at det var beklageligt, at regeringen og de andre partier ikke kunne blive enige.

Den sag viser jo netop, at hvis der skal gøres fremskridt på det sikkerhedspolitiske område, så kan det ikke lade sig gøre sammen med regeringen. Det kan netop kun lade sig gøre ved, at hr. Niels Helveg Petersens parti, socialdemokratiet, SF og VS står sammen om at gennemføre de rigtige beslutninger og de rigtige dagsordener. Det er den lære, man kan uddrage af den sag. Dette skal selvfølgelig også være en opfordring til, at vi fortsat udnytter den mulighed, der ligger i dette flertal.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Niels Helveg Petersen gjorde et stort nummer ud af, at SF ikke mener, at socialdemokratiets program skal være grundlaget for et samarbejde. Nej, det er da klart. Vi har da vores egen politik at møde op med til en sådan diskussion, og socialdemokratiet har deres, og så afsøger vi mulighederne for at finde en fællesnævner for, hvilken politik der skal føres. Det er jo sådan, politik er.

Hr. Niels Helveg Petersen beskæftigede sig også med skattereformen og konstaterede, at SF heller ikke ville lægge den til grund. Nej, det er klart. Vi har stærkt beklaget, at socialdemokratiet har indgået forliget om skattereformen, men jeg vil da klart sige, at vi ikke forventer, at socialdemokratiet siger: nå nej, men det bryder vi da, så snart der er et andet